

simpelt hen kommer til i nogle situationer at mangle nogle af de bedste og vigtigste af de offentligt ansatte, ligesom det selvfølgelig har betydning for, hvor godt man varetager opgaverne, hvis man samtidig går rundt og er enormt utryg over, hvad der skal ske med ens egen fremtid.

Oven i hvad det betyder for de enkelte offentligt ansatte, har vi så også spørgsmålet, som er blevet rejst, om, hvorvidt der i forhold til tjenestemændene er tale om et brud på grundloven, og vi mener altså, at det er så vigtigt et spørgsmål, at det bør undersøges af uafhængige forskere og eksperter.

Så er der hele spørgsmålet om de offentligt ansattes rettigheder, hvor vi har prøvet at spørge de forskellige ordførere for regeringspartierne og Dansk Folkeparti ved flere lejligheder under debatterne i dag, hvad argumentet er for, at man fratager de offentligt ansatte deres ret til parts-høring og aktindsigt. Vi har ikke kunnet få noget svar på, hvad argumentet er, og det mangler vi stadig at få. Det er svært at se andet, end at man ikke ønsker de berettigede indsigelser, som kunne komme fra de offentligt ansatte. Hvis det ikke er det, der er argumentet, hvad er det så? Vi mangler at få det på bordet.

Dertil kommer så, at loven om, hvordan tingene skal overdrages, jo kun gælder de offentligt ansatte, der er ansat 1. januar 2007, og kun 1. januar 2007. Den forhindrer ikke, at der kan ske fyringsrunder inden 1. januar 2007 eller efter, og derfor forstår vi godt den store utryghed, som FOA og HK/Kommunal har givet udtryk for i deres pressemeddelelse i dag, hvor de efterlyser fair play ved kommunalreformen.

Vi håber, at regeringen og Dansk Folkeparti vil tænke sig om igen og sikre de offentligt ansatte.

Kl. 20.10

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne takke for den modtagelse, jeg føler lovforslaget her har fået af langt de fleste ordførere med to markante undtagelser her til sidst, i et dæmpet toneleje præget af fremkommelighed i ordvalg og med det, som hr. Ole Glahn kaldte en kritisk indstilling til arbejdet, men om end det var uudtalt, hørte jeg det som en konstruktiv kritisk indgang til udvalgsarbejdet. Det vil jeg gerne kvittere for, for det her lovforslag er vigtigt.

Uanset at forskellige partier kan have forskellige nuancer, og de kan måske også være større, med hensyn til, hvor omfattende opgaveflytninger skal være, så er det i hvert fald et faktum, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre nu har taget ansvaret for at lave en kommunalreform. Om det så rækker til, at de to partier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, ønsker så omfangsrig en kommunalreform med opgaveflytning igennem niveauerne som regeringen og Dansk Folkeparti, står hen i det uvisse. Men uanset det spørgsmål betyder den enighed, der er udtrykt med den aftale, der blev lavet for et par uger siden, at vi står med en kæmpemæssig opgave, der består i at flytte ressourcer og flytte personale rundt. Det skal foregå på relativt kort tid, og det skal være en oplyst ramme, vi nu lægger ned over den proces, der skaber tryghed for den enkelte. Det er det, vi skal finde den praktiske løsning af.

Det har regeringen givet et bud på her, som vi mener finder den rigtige balance med hensyn til at have beslutningskraft i de her processer, for beslutningskraft er jo også et spørgsmål om tryghed, så den enkelte ansatte kan få besked og klar besked. Det hensyn til den enkelte ansatte har vi givet vores bedste bud på i den model, som er lagt frem i forslaget her, og som jo betyder, at de ansattes repræsentanter i et ret betragteligt omfang får indseende, indblik i, føling med de her processer.

Så kan jeg høre her til sidst, at der i en noget skarp og nedladende tone i virkeligheden bliver sat spørgsmålstegn ved, om vi mener det godt. Jeg synes egentlig, det taler for sig selv. Jeg synes, det er noget underligt noget at beklukke vores motiver. Vi er dybt, dybt afhængige af, at hver enkelt offentligt ansat kommer trygt ind i det nye kommunale Danmark, der tegner sig med denne her reform, og det har vi givet vores bedste bud på.

Det vil jeg gerne belyse nærmere i svar på de spørgsmål, der har været fra hr. Ole Glahn og hr. Ole Stavad, under det udvalgsarbejde, der nu forestår, og jeg synes, at det må være en udtrykt fælles målsætning, at vi skal blive enige om de her ting. Altså, det her bør med bestemthed være et af de lovforslag, vi bliver enige om.

Så kan man selvfølgelig undre sig lidt over, at det i nogle sammenhænge er sådan, at de ansattes repræsentanter er lig med de ansatte. Jeg erindrer mig, at fru Line Barfod tidligere i dag sagde, at de offentligt ansatte en bloc har ud-